

Hàbits nous, costums vells

La història. París, avui. Alain, editor d'èxits literaris, és infidel a la seva esposa Selenia, avorrida actriu de telesèries, qui també li fa el salt amb Léonard, escriptor de novel·les personals, amb parella estable.

Les formes. Típica i tòpica comèdia francesa on els personatges es passen tota la pel·lícula xerrant, menjant, bevent, copulant a estones, i mentint sempre. Oh, la, là! Per tal d'aixecar el nivell intel·lectual de les converses, es posa a debat si els lectors consumiran menys llibres impresos o preferiran els e-book i els audiollibres. També la importància creixent dels totpoderosos algorismes, internet i les xarxes

socials. És a dir, a fer punyetes el món analògic i benvingut l'univers digital. Canvis d'hàbits consumistes en una època de canvis tele-programats. Això per un costat. Per l'altre, l'ultra-clàssica guerra de sexes, amb homes i dones perseguint-se i abandonant-se segons la rànica fórmula de comèdia vodevilesca pretensament superficial i voluble. A grans trets i enllà de la xerrameca enrotllada i cínica de que fan gala aquestes dobles parelles, és el que ens planteja 'Dobles vides' (Doubles vies), títol que no

desitja enganyar ningú. Qui avisa, no és traïdor. Fins aquí els temes i els 'macguffins' que amb elegant eficiència ha cuinat el malèvol cineasta Olivier Assayas (París, 1955), xef amb unes quantes estrelles Michelin filmiques. No obstant, en el moment suprem de capturar les anades i vingudes de les seves impostades i hipòcrites criatures, Assayas es permet enfosquir la lluminositat de la posada en escena i tensar la planificació, que amaga més del que mostra. Malgrat el quartet parli pels colzes, Assayas prefereix ser lacònic visualment. De fet, respecta el protocol de la classe mitjana culta: civilitzats tanmateix i que la sang no arribi al riu. A destacar l'auto-paròdia que

es marca Juliette Binoche com a dona d'acció!

El fons. Tot va bé si acaba bé, deia Shakespeare. Hàbits nous, costums vells. sequos sinverunt.

La imatge. Les dues parelles tramposes compartint una barbacoa ran del mar.

La frase. 'Hay que saber escoger', sentència Léonard. Sobre tot quan els canvis s'imposen de grat per força.

La recomanació. Cinèfils afrancesats amb ganes de reciclar-se en l'argot digital i reafirmar-se en l'amatori.

Dobles vides

Director:

Olivier Assayas.

Intèrprets:

Guillaume

Canet, Juliette

Binoche, Vincent

Macaigne,

Christa Thérêt,

Nora Hamzawi.

França, 2018.

108'. Funatic

Lleida.